

Dit artikel was gepland voor 6 januari, maar door technologische problemen (dank je wel Ahriman!) is het een dag te laat.

Na deze bijzondere 12 heilige dagen van kosmisch luisteren, komen we bij 6 januari aan, wat het bezoek van de Magi aan het Matteüs evangelie kind aangeeft, alsmede Epiphany, de incarnatie van de Christus Logos in het voorbereide lichaam van Jezus op 30 jarige leeftijd bij de doop in de Jordaan. In dit artikel zullen we dieper ingaan op deze gebeurtenissen rond het bezoek van de Magi, de zogenaamde Ster van Betlehem.

In de afgelopen weken zijn er veel artikelen geweest over de Grote Conjunctie van Saturnus en Jupiter tijdens de winterzonnewende, waarin wordt gewezen op de historisch zeer ongebruikelijke nabijheid van 1 graad bij de samenkomst van deze twee planeten. Hoewel deze ruimtelijke zeldzaamheid zeker onze aandacht vestigt op de planetaire wereld en ervoor gezorgd heeft dat velen naar de hemel "opkeken" en aandacht besteden aan de sterren, hetgeen goed is, is het typerend voor de moderne astronomie om zich alleen te richten op zulke patriarchale metingen van de planetaire lichamen. Dit kan inderdaad een bijzondere betekenis hebben, zelfs in het feit dat de ruimtelijke nabijheid zoveel aandacht aan de hemel heeft geschonken. Maar ik moet nog een bepaald spiritueel thema vinden in relatie tot de opeenvolging van deze intieme conjuncties, alhoewel het zeker buiten mijn eigen inzicht kan bestaan. Zoals in deze vele astronomische artikelen is opgemerkt, is deze nauwe fysieke conjunctie niet meer voorgekomen sinds 16 juli 1623, hoewel het op dat moment niet zichtbaar was vanwege de nabijheid van de Zon. 5 maart 1226 was de laatste keer dat deze twee planeten zo dicht bij elkaar stonden en zichtbaar waren aan de nachtelijke hemel. De volgende keer dat ze zo dicht bij elkaar komen zal weer in de Steenbok zijn op 15 maart 2080. (Houd u er rekening mee dat in dit artikel, en in mijn werk in het algemeen, de eigenlijke vaste sterrenbeelden van de dierenriem de hier gehanteerde referentie

zijn, en niet de tropische tekens die in de astrologie worden gebruikt). Deze nauwe conjunctie zal ook in de volgende samenstand zijn en in de lijn van de huidige conjunctie. Maar wat bedoelen we met deze "lijn"? Hiervoor moeten we de ruimte verlaten en de tijd ingaan om de spirituele betekenis van deze Grote Conjuncties beter te begrijpen. Het is in het ritme van de tijd dat de planeten hun boodschap onthullen. Saturnus en Jupiter komen om de 20 jaar samen om een nieuw thema te markeren, of om een nieuwe "vraag" aan de mensheid te stellen vanuit de sferen van deze wezens. Na 60 jaar, of met de derde conjunctie, komen deze planeten weer samen op bijna dezelfde positie als de conjunctie 60 jaar eerder stond, maar dan ongeveer 8-10 graden verder in de dierenriem. Zo komen ze om de 20 jaar opnieuw voor in drie verschillende regio's van de dierenriem, zo in de hemel een grote gelijkzijdige driehoek vormend, die sinds de oudheid wordt erkend door de esoterische scholen, als de Gouden Ster of de Gouden Driehoek. Het is de archetypische vorm van de "drie-eenheid", die we zien in de vroege imaginaties, maar ook bij de Rozenkruisers en Vrijmetselaars symbologie, om het "oog van God" of de Drie-eenheid te benoemen. We hebben het zelfs op ons dollarbiljet in de VS met het oog in de driehoek van de piramide. Deze Grote 'Gouden Driehoek' Conjunctie in de hemel is de kosmologische oorsprong voor dit beeld, de kosmische geometrie ligt ten grondslag aan wat we ervaren met de driehoek. Ik heb eens gelezen: "God spreekt in drieën." We kunnen deze waarheid in vele vormen zien: lichaam, ziel, geest; denken, voelen, willen; manas, budhi, atman, om er maar een paar te noemen. In feite zou ik willen beweren dat een van de grote uitdagingen van onze tijd is om het dualisme te overwinnen en een dieper begrip van drie-voudigheid te bereiken in alle aspecten van het menselijk leven. Men zou kunnen zeggen dat deze evolutie naar het dualisme begon in 869, tijdens het Concilie van Constantinopel, toen de katholieke kerk in wezen de geest afschafte en de mens definieerde als bestaande uit lichaam en ziel. Ik breng dit ter sprake omdat ik denk dat het een essentiële "boodschap" is voor de mensheid in 2020, toen Jupiter en Saturnus elkaar in deze Grote Conjunctie heel dicht naderden, en in het bijzonder hun ontmoetingen met Pluto, dit alles in het teken van de Boogschutter (Sagittarius). De Boogschutter deelt de as van de zonnewendes met de sterren van de Tweelingen. Dit is de "verticale" wereldas van onze tijd, of men zou kunnen zeggen, die as die diep verbonden is met het eigenbelang, dat de zonnewendes elk op een andere manier vertegenwoordigen. Rudolf Steiner verbindt de sterren van de Boogschutter met het menselijk ego. We moeten er dus rekening mee houden dat deze Grote Conjunctie zich voorbereiden en in feite gebeurde het in heel 2020, aangezien ze het grootste deel van het jaar in nauwe relatie en in ontmoetingen met Pluto hebben gestaan. Al in april waren ze slechts 6 graden van elkaar verwijderd, in de zogenaamde conjunctie "orb¹" marge, en dit alles in het sterrenbeeld van de Boogschutter langs de as van de Tweelingen. Zij zullen in de sfeer van conjunctie blijven staan tot in februari 2021. We kunnen dus echt zeggen dat deze Grote Conjunctie in het bewustzijn van de mensheid leeft (of misschien wel in het onderbewustzijn) gedurende vele maanden voor en na het exacte moment van de conjunctie. De uitdaging om het wereld dualisme te

¹ orb; grens waarbinnen een aspect in de astrologie nog geldig is, een zuivere conjunctie is 0° met max. naar 5° aan beide kanten.

overwinnen met de erkenning van het derde element is de uitdaging van dit jaar geweest. Deze kosmische planetaire vraag van 2020 heeft dus vooral te maken met de menselijke identiteit en de ware aard van het Zelf (of het Ik). Ik heb hier bijna een jaar geleden meer over geschreven in [mijn artikel van 13 januari 2020. \(Engels\)](#) Onlangs kreeg ik een briefje van een vriend, die nogal een buitensport liefhebber is en niet bijzonder geïnteresseerd in spirituele onderwerpen, en die vertelde dat hij door de "lockdown ('s)" van dit jaar (hij woont in Europa), tijd heeft gehad om over zichzelf na te denken. Hij zit midden in een identiteit-crisis schreef hij: "Ik vraag me af of ik ben wie ik ben of gewoon de schaduw van de dingen die ik graag doe". Dit is een erkenningsverklaring waarvan ik denk dat het misschien de vraag van 2020 is, of kan zijn, voor veel mensen in het afgelopen jaar. De uitdaging is natuurlijk, tot welk antwoord komt men in een wereld die in wezen de realiteit van het spirituele zelf ontkent? Het is dus dit derde element, het spirituele Ik Ben, het hogere zelf, dat zo dringend wordt opgeroepen door deze Grote Conjunctie als de mensheid wil overleven en de huidige wereldcrises wil transformeren. Nu zijn Saturnus en Jupiter overgegaan naar het sterrenbeeld van de Steenbok voor de werkelijke exacte conjunctie op deze winterzonnepunt. Zelfs de timing van de winterzonnepunt voor deze conjunctie met de vraag naar de geboorte van de geestelijke Ik Ben is een belangrijke kosmische verklaring. De voorbereidende oproep van 2020 wordt nu op de proef gesteld. We zullen hier later op ingaan.

Laten we dus verder kijken naar deze Gouden Driehoek, die ook bekend staat als de Ster van Zarathustra, of de Zoro-Aster (wat betekent Gouden-Ster). Als men werkelijk vanuit de planetaire sferen van Saturnus en Jupiter denkt, dan kan men de machtige impulsen herkennen die zij voor de mensheid hebben, en die zij om de 20 jaar onder onze aandacht brengen. Elke hoek van de driehoek drukt een andere kwaliteit uit, die ook gekleurd wordt in de beweging door de verschillende sterrenbeelden van de dierenriem. Vanuit één gezichtspunt kan men zeggen dat Saturnus de Wil van de Vader en de herinnering aan onze oorsprong in zich draagt vanuit de substantie van de warmte/wil die de Thronen als een offer brengen. Dus, Saturnus draagt het hele goddelijke plan van de evolutie van de mensheid zoals bedacht in het koninkrijk van de Vader. Jupiter draagt het scheppende leven van de Zoon en de herinnering aan de schepping van leven en licht, en neemt de substantie van het koninkrijk van de Vader in zich op en maakt deze tot kosmische wijsheid. In Saturnus hebben we de wezens die het plan, de herinnering aan onze oorsprong en onze hele evolutie vasthouden, en in Jupiter hebben we de wezens die de expansieve creatieve openbaringen naar de toekomst dragen, uit de hoogste bronnen van wijsheid.

Als we nu kijken naar het huidige "hoekpunt" van de Gouden Driehoek van deze Grote Conjunctie van 2020, dan kunnen we begrijpen wat het van de mensheid vraagt? Vanuit mijn 45 jaar durende studie van het werk van Willi Sucher, vind ik dat zijn onderzoek naar deze Gouden Driehoek in relatie tot de incarnatie van Christus de sleutel is tot een nieuw begrip van deze conjuncties en onze taken in relatie tot hen. Deze grote driehoek behoudt zijn vorm maar draait door de dierenriem. Men kan de geschiedenis terug en vooruit in de tijd traceren. Elke hoek, met een specifieke impuls, reist door de geschiedenis en herhaalt zich elke 60 jaar. Hoewel er zoveel geschreven

kan worden over deze Grote Conjuncties en de Gouden Driehoek door de geschiedenis heen, zal ik me in dit artikel alleen richten op de Christelijke impuls van deze ene hoek en zijn relatie tot de huidige conjunctie van 2020 en het vooruit gaan. Een tweede artikel zal volgen over een andere van deze belangrijke conjuncties in ditzelfde hoekpunt, die zich in 1603 voordeed.

Zoals ik al eerder heb geschreven, is het archetype van de betekenis van deze Driehoek gegeven door de gebeurtenissen die verband houden met de incarnatie van de Christus, de Zonnelogo's, als het centrale keerpunt in de menselijke evolutie en de nieuwe impuls van de transformatie naar de toekomst. Dus, als we de Driehoek herleiden tot de tijd van zijn incarnatie dan komen we tot drie data die de drie archetypische thema's of impulsen dragen die nu in de tijd kunnen ontfouwen, maar alleen als de mensheid er bewust voor kiest om dat te doen. De eerstgenoemde Grote Conjunctie van 6 v.Chr. (7 v.Chr. qua kalenderjaar) viel in het teken van de Vissen. De tweede is de Grote Conjunctie van 14 n.Chr.² in het sterrenbeeld van de Boogschutter. De derde Grote Conjunctie die van 34 n.Chr. in het sterrenbeeld van de Leeuw. De huidige samenstand van 2020 is terug te voeren op de hoek van de samenstand in 6 v.Chr. Deze conjunctie is, volgens het diepgaande onderzoek van Willi Sucher, de Ster van Bethlehem die de Wijzen volgden om de geboorte van de Koning der Joden te vinden, maar waarvan ze ook wisten dat het de reïncarnatie was van hun grote leermeester, de Zon ingewijde, Zarathustra. De uitdaging die we hier moeten oplossen is dat het kind in het Mattheüsevangelie niet in 6 v.C. geboren is, zoals sommige historici beweren op basis van het gebruik van deze Grote Conjunctie om de ster van Bethlehem te identificeren. In feite is de ware datum van de geboorte van dit Matteüs Jezuskind, evenals van het Lukas Jezuskind, nooit bepaald door de externe geschiedenis. Een deel van het mysterie en de hele uitdaging van de gebeurtenissen in het leven van Jezus is dat ze niet "bewezen" of "ontkracht" kunnen worden door de traditie van alle uiterlijke historische methoden, zoals het zou moeten zijn. De waarheid van de gebeurtenissen van het leven van Jezus Christus is alleen te vinden in het geestelijk historisch archief, de akasha-kroniek, die zijn boek alleen opent voor degenen die er het geestes-oog voor hebben, zoals Rudolf Steiner dat heeft gedaan. Rudolf Steiner heeft echter wel aangegeven dat het kind in het Mattheus-evangelie "enkele maanden" voor het kind in het Lucas-evangelie is geboren, wat een van de redenen zou zijn dat Johannes de Doper, die 6 maanden voor Jezus werd geboren, nog niet zou zijn geboren ten tijde van wat men de kindermoord van Betlehem noemt, op bevel van Herodes. Dus wanneer zou dit kind geboren kunnen zijn? Er is uitstekend onderzoek gedaan naar het leven van Jezus in een boek van Ormond Eduard, genaamd *The Time of Christ: A Chronology of the Incarnation*³, die ik aanbeveel. Op

² De drie hoekpunten worden verduidelijkt in het hierboven vermelde artikel van 13 jan 2020 waarbij volgen de bevindingen van Willi Sucher de conjunctie van 6 v Chr. de geboorte van Jesus volgens het Mattheus evangelie vertegenwoordigt, de incarnatie van de Grote Meester Zoroaster. Het hoekpunt van de conjunctie in 14 na Chr. het samengaan van de twee Jezuskinderen in de tempel te Jeruzalem zoals Rudolf Steiner dat vermeldt in het Vijfde evangelie. De conjunctie van 34 na Chr. met de bekering van Saulus op de weg naar Damascus, Handelingen der apostelen 9:1-31.

³ niet in het Nederlands verkrijgbaar.

basis van zijn onderzoek concludeerde hij dat de Mattheus Jezus werd geboren op 6 januari 1 voor Christus, iets minder dan een jaar voor de geboorte van het Lucas kind op 25 december 1 voor Christus. Hoe wordt de Grote Conjunctie van 6 v.Chr. dan de Ster der Wijzen?

Ten eerste moeten we begrijpen dat deze Magi (of Koningen) de laatste waren van hen die nog de oude inwijdingswijsheid bezaten. Zij kwamen "uit het Oosten", de regio van de Tigris en de Eufraat, de regio van Chaldea en het oude Perzië. Zij waren tempelpriesters die de sterren lazten, niet zoals astronomen de sterren lezen, maar uit spirituele waarneming. Dus, hoe de werkelijke bewegingen van de planeten in die tijd ook werden geobserveerd en gevolgd, hun interpretatie kwam voort uit een diepe inwijdingskennis. De Grote Conjunctie in de sterren van Vissen, wees hen op het Hebreeuwse volk, waarmee deze sterren werden geassocieerd. Ook zijn de sterren van de Vissen verbonden met het fysieke lichaam, dus met "in carne" incarneren, het tot vlees worden. Rudolf Steiner relateert Vissen met het fysieke lichaam in zijn lezing over het Lam Gods. (Lezing II in *The Influence of Spiritual Beings on Man*⁴). Dit kunnen slechts enkele kleine aanwijzingen zijn voor misschien de diepgaande "geestelijke lezing" van deze Magiërs over de incarnatie van Zarathustra onder het Hebreeuwse volk. Dus, natuurlijk zouden ze naar Jeruzalem gaan, naar het spirituele centrum van de Joodse tempel om hun "koning" te zoeken. Herodes riep de Opperpriesters van de Joden naar hem toe om uit te zoeken waar deze "koning" dan geboren zou worden. Toen de priesters hem over Bethlehem vertelden, riep hij de Magi op naar hem toe te komen als ze het kind gevonden hadden.

Willi Sucher onderzocht de connectie van de Grote Conjunctie met de eigenlijke fysieke geboorte van Jezus en ontdekte de relatie met een gebeurtenis, die in elke menselijke biografie, de zogenoemde Geestelijke Geboorte, voorkomt, in tegenstelling tot de fysieke geboorte. Hierin vond hij een verborgen sleutel tot de Grote Conjunctie en de kennis van de Magi. Zijn uitwerking van de Geestelijke Geboorte van de mens is gebaseerd op de lezingencyclus van Rudolf Steiner met de titel; *Het menselijk en kosmisch denken*⁵. Willi beschrijft deze "geboorte" als verbonden met de hogere impulsen van de zonnesefer die in de mens verschijnen, voor of na de geboorte, en die de basis leggen voor de oriëntatie op het "kosmische gedachtegoed" van de zon. In deze lezingen karakteriseert Steiner dit als volgt: *Ik merk uitdrukkelijk op, zodat er geen misverstand kan ontstaan, dat deze sterrenbeelden van veel groter belang zijn in het leven van de persoon dan de constellaties van de huidige horoscoop, en niet noodzakelijkerwijs samenvallen met de "geboorte" - de uiterlijke horoscoop.*

Als we nu denken aan de hoge ingewijde Zarathustra die als eerste de mysteries van de Zonnesefer leerde, of de grote Zon Aura, Ahura Mazdao, dan zou deze "zonne- of spirituele geboorte" van grotere betekenis zijn, vooral voor een Zon ingewijde, dan de

⁴ Das Hereinwirken geistiger Wesenheiten in den Menschen GA 102, Niet in het Nederlands vertaald.
Zie ook De twaalf heilige Nachten van Sergej Prokofieff, hoofdstuk II

⁵ Rudolf Steiner, Het menselijk en kosmisch denken GA 151

Aarde en de Maangeboorte aanduidingen. Willi Sucher werkte jarenlang om te ontdekken hoe deze "Zonne geboorte" berekend kon worden, die verbonden is met de oude Hermetische Regel, overgenomen van Hermes Trismegistus, en brengt deze hogere geboorte in relatie tot de maan bij de geboorte en zijn relatie tot de bewegende Maanknooppunten als portaal momenten naar de Zonnesfeer. Om hier volledig op in te gaan zou ons zeer diep "in het oerwoud" van de berekening en de astrofische brengen, wat complexer zou zijn dan de bedoelingen van dit artikel. Echter, voor degenen die geïnteresseerd zijn, zijn er middelen op astrosophy.com in mijn online video's: **Course IV, Chart Construction, Session 8: The Spiritual Nativity**⁶. Ook op de site staat een uitstekend artikel van Willi Sucher, [The Constellation of Cosmic Thought - Spiritual Nativity](#). En voor een meer wiskundige en complexe uitleg, zie Willi Sucher, [PRACTICAL APPROACH III](#), letters August, 1971.

Men moet deze relatie van de Grote Conjunctie met de geboorte van het Mattheus kind natuurlijk zien als een perspectief op de Ster van Bethlehem, en natuurlijk niet vastleggen als een "wet" maar als een manier om de grootsheid van de sterrenwijsheid van deze Magiërs en de betekenis van de Grote Conjunctie in relatie tot de geboorte van het Mattheus kind te begrijpen. Er zijn hoogstwaarschijnlijk nog meer supersensibele stergebeurtenissen die deze Grote Conjunctie vergezellen en die door de Ziërs der Koningen werden "gezien". Deze maken deel uit van het grote mysterie van de incarnatie als geheel, maar kunnen zeker als hulp dienen, in het bijzonder met betrekking tot de terugkeer van Zarathustra, hun grote ingewijden.

Met dit als achtergrond, keren we dan ook terug naar de Grote Conjunctie van 2020 als een afstammeling van de Ster der Wijzen, wat de oorspronkelijke of fundamentele betekenis is van de Gouden Driehoek sinds de incarnatie van de Christus. In 6 v.Chr. was dit een drievoudige Grote Conjunctie in Vissen. Deze draagt dan door de geschiedenis heen, anno domini, de aankondiging van een Nieuwe Geboorte, een Annunciatie in de wereld van een nieuwe geestelijke impuls in verband met de openbaring van de Christus op Aarde. Ik zou zeggen dat het nog directer kan wijzen op de verdere openbaring van Zarathustra, die Steiner beschrijft als de "eerste persoonlijkheid die ingewijd is in de kennis van de Na-Atlantische wereld", die sinds Christus die geestelijke Meester is, bekend als de Meester Jezus. Rudolf Steiner zegt over deze Meester: *"Geen van de leidende leraren van het esoterische christendom deed zo veel voor de incarnatie op aarde van de zonnelogo's, de Christus, als Zarathustra. Vandaar dat de individualiteit van deze verheven Meester de hoogste verering van alle leerlingen in het esoterische christendom rechtvaardigt."* (GA 264)

Natuurlijk zijn alle Meesters dienaren van de Christus op aarde vanuit hun eigen specifieke taken. Rudolf Steiner wijst er ook op dat Meester Jezus elke 100 jaar incarneert om zijn impuls voort te zetten, wat synoniem is met de grote taak van de antroposofie om "de mens zo voor te bereiden... dat een steeds groter aantal mensen een weerspiegeling kan krijgen van de ego-natuur van Christus Jezus" (GA109). In zijn

⁶ Alle video's op de site zijn o.a. in het Nederlands ondertiteld. zie het [tabblad](#) op de website

boek; *Rudolf Steiner en de Meesters van het Esoterisch Christendom* trekt Sergej Prokofieff de parallel tussen de oorspronkelijke missie van Zarathustra in het oude Perzië voor de strijd tussen de Grote Zon Aura en Ahriman naar zijn voortdurende missie om de immense krachten van Ahriman in onze moderne beschaving te overwinnen door mensen te helpen om Christusdragers of Christophori te worden. Vanwege het bijzondere karakter van deze bijzondere Grote Conjunctie in dit jaar, de locatie en timing ervan, is het de vraag of dit een indicatie is van het vernieuwde werk van de Meester Jezus op Aarde in onze tijd.

Laten we dus in deze context kijken naar deze Grote Conjunctie, rekening houdend met de gebeurtenissen van het afgelopen jaar en de geleidelijke "conjunctie" van Saturnus en Jupiter samen met vele andere planetaire gebeurtenissen, in het bijzonder de conjuncties van deze planeten met Pluto, die allemaal plaatsvonden in de Boogschutter. We hebben de speciale opdracht voor het overwinnen van het dualisme door het ontwaken van het spirituele Ik Ben als de genezende "derde" kracht die zich ontwikkelt. Na al deze voorbereidingen vindt de eigenlijke conjunctie plaats in het begin van het sterrenbeeld Steenbok. Dit zou opnieuw in grote diepte kunnen gaan, maar om het te relateren aan dit artikel, allereerst is het de constellatie die verbonden is met de Inwijding. Ik zou zeggen dat we een soort inwijding van de mensheid binnengaan, die niet zal plaatsvinden zonder grote beproeving en crisis, want alle inwijding vereist catharsis. Ten tweede is Steenbok verbonden met twee grotere cycli van evolutie die uit twee richtingen komen. De evolutie draagt al de voorbode van het 7e Culturele Tijdperk, dat het Amerikaanse Tijdperk wordt genoemd, wanneer het lentepunt, nu in Vissen, zich zal hebben verplaatst naar dat van de Steenbok. Dit zal het laatste tijdperk zijn van het grotere 5e Na-Atlantisch Tijdperk, waarin de grote Oorlog van Allen tegen Allen zal plaatsvinden. Terugkijkend in de evolutie draagt Steenbok de herinnering aan de 5e ronde van de Oude Maan evolutie, die de tijd van de Grote Oorlog in de Hemel was, waarin de Zonnewezens de strijd aangingen om de afscheidende en verhardende Maan aard van de mens te overwinnen om de Zon weer te verenigen met de Aarde. Dit proces over lange tijdsperiodes culmineerde aan het einde van de evolutie van de Oude Maan met de kosmos van de Wijsheid. Dus, hebben we in Steenbok zowel deze verbeelding van de strijd en de overwinning van de geestelijke krachten van de Zon op datgene wat verhard en afgevallen was. Deze Grote Conjunctie is de eerste van een drievoudige of drie-eenheid van Grote Conjuncties afkomstig uit deze ene specifieke hoek van de Gouden Driehoek die zal optreden in het sterrenbeeld van de Steenbok. Dit zal ons meenemen naar het einde van het Michaëltijdperk naar het tijdperk van Oriphiël.

Deze volgende drie conjuncties zullen in 2080 zijn (wat zoals eerder vermeld de volgende conjunctie zal zijn met zo'n dichtbijgelegen fysieke nabijheid tussen deze twee planeten als de huidige); in 2140 en vervolgens in 2199 als het net zoals nu bij de overgang van de sterren van Steenbok naar de sterren van Waterman zal zijn. Dan, na deze cyclus van deze hoek van de Gouden Driehoek, hebben we de volgende groepering van Grote Conjuncties van deze hoek in de sterren van de Waterman die begint in 2259 (het Oriphiël tijdperk begint in ongeveer 2234) en weer in 2318 en in

2378. Zoals eerder vermeld beweegt deze Gouden Driehoek zich voort door de Dierenriem, en roteert hij één keer door de hele dierenriem in ongeveer 2500 jaar. Dus deze Grote Conjuncties zullen de Gouden Driehoek in de 2437 juist bij de overgang van Waterman naar Vissen en op het Lentepunt van dat moment brengen, dat volgens de astronomie software die ik gebruik net de intrede in de Waterman nadert. Deze hoek van de Driehoek gaat dan naar Vissen, en komt dan op ongeveer dezelfde plek uit als de Ster van de Koningen der Wijzen in 2616. Dit zal dan in het Aartsengel tijdperk van Anaël zijn, de Venus Aartsengel.

Ik neem deze toekomstige conjuncties en deze uitgestrektheid van de tijd op om onszelf in de context te plaatsen van de grote cycli van de tijd waarin we deelnemen. Dit kan ons een grotere context geven van wat de toekomst zal brengen. Men zou kunnen denken, waar zullen we zelf zijn in deze cycli? Leggen we nu het zaad, de basis om voorbereid te zijn op onze volgende incarnatie in deze tijd? We kunnen onze taken nu, met de huidige vraag en roeping van deze Grote Conjunctie en de uitdagingen van onze tijd met betrekking tot een nieuwe geboorte, een nieuwe annunciatie, in de evolutie van de wereld, zien als een begin of een kiem voor de toekomst. We bevinden ons in een kritieke tijd, maar als we het zien in de context van onze zich ontwikkelende evolutionaire taken, denk ik dat we de moed en een hogere motivatie kunnen opbrengen om de transformatie van de Aarde te dienen vanuit het ontwaken van de Christus Ik Ben in ons. Er mag dan een kleine groep mensen zijn die dit nastreven, toch zijn getallen niet de bepalende factor.

Ik zal dit artikel in de komende dagen vervolgen met een blik op één van deze 6 v.Ch.-lijnen Grote Conjuncties die teruggaan in de geschiedenis vanuit esoterische kennis.

Jonathan Hilton 6 januari 2021 astrosophy.com